

Festival der fantasten

(Die unglaubliche Geschichte vom gestohlenen
stinkerkäs)

Klucht in drie bedrijven

door

BERND GOMBOLD

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: : **FESTIVAL DER FANTASTEN - DIE UNGLAUBLICHE GESCHICHTE VOM GESTOHELENEN STINKERKÄS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND GOMBOLD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © Deutscher Theaterverlag Weinheim
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Kees Stikkelbroek - timmerman, met meer aandacht voor z'n innerlijk, vooral waar het vloeibaar voedsel betreft, dan voor z'n uiterlijk

Selma - z'n kordate en energieke echtgenote, die, zij het dan ook niet direct zichtbaar, niettemin de broek aanheeft

Frank - hun nooit om 'n uitvlucht verlegen zittende zoon

Johan Gelders - vriend van Kees, en tevens opperwachtmeester, die 't, op zijn speciaal werkgebied, bijzonder goed met zichzelf getroffen heeft

Rita - zijn wederhelft, heerszuchtig, meedogenloos, op 't hysterische af; samen met Selma vormt zij een onverslaanbaar koppel

Eugenie - reeds op leeftijd zijnde huishoudster van de pastoor, maar desondanks toch nog 'n mondwerk als 'n mitrailleur; zowel in kleding als in opvattingen zeer ouderwets

Hugo Stoop - dirigent van de fanfare en vooral waar het 't welzijn van z'n tweelingdochters betreft, een onberekenbare driftkop

Suzan - één helft van de tweeling, vlot, charmant, door alle wateren gewassen en verloofde van Frank; schroomt er niet voor, om op 'n gegeven moment in de huid van haar zus Jenny te kruipen, zet daartoe 'n pruik en bril op en spreekt dan bovendien ook nog met 'n Engels accent.

DECOR:

Alle bedrijven spelen in de timmerwerkplaats van Kees Stikkelbroek en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de linker korte kant 'n deur, die naar de privévertrekken voert, in de brede achterwand 'n deur naar buiten. Laatstgenoemde kan wat lomper en robuuster zijn dan de deur links. Links van de middendeur 'n raam. Zowel raam als deuren zitten onder het stof, zoals in een dergelijke werkplaats gebruikelijk. Rechts achter 'n werkbank, waarop allerlei gereedschap, plankjes e.d. Erbij in de buurt enkele stoelen ter reparatie. Links achter 'n cirkelzaag, waarnaast 'n stapel planken, onder de zaag 'n hoopje zaagmeel. Rechts voren een grote hoop, bestaande uit 'n mengsel van houtkrullen en zaagmeel, van dusdanige omvang, dat 'n volwassen mens er gemakkelijk op kan slapen. Overal langs de wanden rekken en schappen, met allerlei materialen en houtonderdelen, en daarin, overal verstopt, hele en halfvolle flessen bier. De werkplaats in z'n totaliteit maakt voor de rest 'n chaotische indruk. Overal aan de wanden staan latten en planken, waaronder ook 'n grote spaanplaat, ergens staat 'n oude potkachel met 'n stuk kachelpijp op, overal verspreid, dingen als 'n houtboor, houten hamer, houtschaven enz. Kortom, 'n aanblik van 'n specifiek eenmans timmermanswerkplaatsje, smoezelig en onopgeruimd.

EERSTE BEDRIJF

Kees ligt op de berg houtkrullen te snurken bij 't leven, overdekt met 'n groezelige deken.

Kees: *(ontwakend, verdwaasd om zich heen kijkend, hand aan z'n hoofd, sprekend als iemand zonder gebit)* Verju, die kop van me! *(dan, hand voor de mond)* En waar om de verdomme mag m'n gebit gebleven zijn? *(tast zoekend in de houtkrullen, staat moeizaam op, heeft slechts één schoen aan, zoekt tastend in enkele rekken en schappen, neemt telkens 'n slok uit de daarin staande flessen bier, tast dan weer in de berg houtkrullen)*

Selma: *(inmiddels op van links, ironisch)* Een wonderschone goedemorgen. En eh, moet ik ervan uitgaan, dat mijn heer gemaal iets zoekt?

Kees: Ah, Selma, liefje, weet jij soms waar ik m'n gebit...?

Selma: *(hem naäpend)* "Weet je soms waar ik m'n gebit..." Ja, ik weet 't! *(het uit haar schortzak halend)* Toevallig kwam vanmorgen 'n vogeltje m'n slaapkamer binnenvliegen en vertelde me, dat mijn voorbeeldige echtgenoot strontbezopen van het zomerfestival van de fanfare was thuisgekomen en z'n gebit had verloren.

Kees: *(neemt 't vlug, keert zich even af, doet 't in, of laat 't, als hij geen gebitdrager is, verdwijnen, spreekt vanaf dat moment weer normaal)* Ik wist toch, dat ik 't op 't nachtkastje had gelegd, voordat ik bij je in bed kroop.

Selma: Jij in mijn bed? Toen je vanmorgen om half zes laveloos thuiskwam, ben je niet verder dan tot hier gekomen.

Kees: *(z'n hoofd vasthoudend)* Waar... waar was 't dan?

Selma: Eugenie is 't komen brengen. 'n Gebit, dat met houten tanden is gerepareerd, kan niet anders dan van 'n timmerman zijn, dacht ze.

Kees: Eugenie? De huishoudster van de pastoor?

Selma: Precies. Ze heeft je bijtapparatuur vanmorgen vroeg vóór de pastorij in de goot gevonden.

Kees: *(ongelovig)* Vóór de pastorij? Dat kan toch niet!

Selma: 't Wordt toch steeds erger met je! Verleden jaar ook al. Toen hebben ze je gebit tijdens 't feest uit de weecee moeten vissen!

Kees: Maar liefje, 't kan toch niet! 't Feest was immers in de zaal van de Blauwe Os, en dat is helemaal aan 't andere eind van 't dorp! Nee nee, dan moet 't me iemand gestolen hebben.

Selma: *(honend)* Maar zeker. Misschien wel Eugenie, of meneer pastoor zelf?

Kees: Meneer pastoor kan niet, die is namelijk op bedevaart naar

Lourdes. Maar z'n huishoudster zie ik wel tot zoiets in staat.

Selma: *(woedend)* Ik geloof, dat je nog steeds niet bij zinnen bent! Wil je zo'n oud wijfje als Eugenie ervan betichten, dat ze je gebit gestolen zou hebben? Schamen moet je je! Eugenie is ook op 't feest geweest, dat klopt. Maar ze is al om half tien naar huis gegaan! Er zijn ook nog mensen die, in tegenstelling tot jou, weten hoe 't hoort!

Kees: Niettemin, ook als ze reeds zo vroeg naar huis is gegaan, kan ze nog m'n gebit hebben meegenomen.

Selma: O zo. Was meneer de timmerman dan al om half tien zo ver heen, dat 'm z'n gebit is uitgevallen zonder 't te merken? Zal ik jou eens iets vertellen, Kees Stikkelbroek? Als jij zo blijft doorgaan, pak ik m'n koffers en vertrek naar m'n moeder!

Kees: Naar je moeder? Als ik niet hoef mee te gaan, heb ik er niets op tegen.

Selma: *(woedend)* Ook nog brutaal worden?! *(geeft hem 'n zet, zodat hij ruggelings op de berg houtkrullen valt)* Blijf daar je roes maar verder uitslapen, jij ongecultiveerd stuk vreten! *(af in links)* En met zo'n onbehouwen lompe vlegel ben ik getrouwd! Als ik dat toentertijd... *(af)*

Kees: *(z'n hoofd vasthoudend)* Oh oh, m'n arme hoofd! En dan loopt zij ook nog zo tekeer te gaan! *(overeind krabbelend)* En 'n dorst zeg ik je, dorst! *('n fles uit 'n rek halend)* M'n hele keel is droog van al dat getetter! *(neemt 'n ferme slok)* Haaa, dat doet... *(stokt, omdat hij 'n ladder ontdekt, haar aanrakend)* 'n Ladder? Hoe komt die nu hier? Gisteren stond ze er nog niet... en ook nog met 'n afgebroken sport! *(op z'n hoofd krabbend)* Momentje, 'n ladder. Vannacht was toch iets met 'n ladder... maar ik weet niet meer wat! *(de ladder afdekkend met de deken, waaronder hij lag te slapen)* M'n gevoel zegt me nochtans, dat 't niet veel goeds was. Kan ik ze voor alle zekerheid maar beter aan 't oog onttrekken.

Frank: *(met duffe kop op van links, alleen gekleed in lange broek, in de linker hand z'n overhemd, onder de rechter arm 'n vensterluik, met 'n hart in 't midden)* Ook goeiemorgen... Zeg, heeft ma jou net zo op je donder gegeven als mij? Trok de deken van me af en schopte me zowat m'n nest uit, met de boodschap, dat ik naar 't ontbijt kon fluiten! Heb jij enig idee wat eraan schort?

Kees: Niet in 't minst. Tegen mij deed ze ook al zo lelijk. Denk dat ze in de wisselbaren zit.

Frank: Nou ja, ik kreeg in elk geval geen kans om te wisselen. *(zet 't luik op 'n stoel, begint z'n hemd aan te trekken)* Maar eh, was me dat even 'n zuiperij gisteravond, nietwaar?!

Kees: O ja. Maar 't nadeel van jullie, jonge muzikanten, is, dat je geen maat kunt houden.

Frank: Ho ho pa, daar moet jij nog nodig iets van zeggen! Ik zie nog, hoe je de vrouw van de voorzitter 't ondersteboven hield, omdat tijdens 't rock and rollen je gebit in d'r brievenbus was gevallen.

Kees: (*alert*) Gebit? En? Heb ik 't teruggekregen?

Frank: (*spottend*) O ja, want je had vergeten 't te frankeren! Gossie zeg! En toen je 't weer inhad, heb je van pure gekkigheid de kazatsjok gedanst. Notabene op 'n tafel, waarbij diverse kommen soep en 'n heel regiment glazen bier in 't rond vlogen en de burgemeester 'n deel van de troep over zich heen kreeg.

Kees: (*vertwijfeld*) O herejee, uitgerekend de burgemeester!

Frank: En de hele tent lag krom, toen je 'm daarna quasi beleefd adviseerde om, als hij nog eens moest overgeven, toch maar liever buiten aan 'n heg te gaan staan!

Kees: (*handen voor 't gezicht, ontzet*) O nee! En wat zei ie?

Frank: Denk je dat hij nog de kans heeft gekregen iets te zeggen? In dat tumult? En bovendien was bij mij rond die tijd ook zo stilaan 't licht aan 't uitgaan.

Kees: Dan weet jij dus ook niet veel meer over vannacht?

Frank: Niet veel meer? Totaal niets! Ik ben 'n heel stuk van de film kwijt. Weet alleen, dat er iets gebeurd moet zijn (*doelt erop*) met dat vensterluik hier. Anders had 't niet onder m'n hoofdkussen gelegen.

Kees: Maar je moet dan toch tenminste weten waar je 't vandaan hebt!

Frank: Dat is net 't probleem pa! 't Is van 't huis van Stoop, onze dirigent!

Kees: Van Stoop? Je toekomstige schoonvader? Hahaa, dan heb je ook geen probleem. Ik ken dat toch! Je wilde natuurlijk Suzan bezoeken en stiekem door haar slaapkamerraam naar binnen glippen. En in jouw toestand heb je je toen aan dat luik vastgegrepen en bent er dan mee naar beneden gekukeld.

Frank: Nee pa, nee! Niet bij Suzan! En dát is mijn probleem! Dit luik komt van Jenny d'r raam! Alleen Jenny heeft luiken met zo'n hart erop.

Kees: Jenny?

Frank: Ja ja, de tweelingzus van Suzan. 'n Jaar of tien geleden met haar tante naar Amerika vertrokken, is ze nu hier met vakantie. En weet je, toen ze nog 'n tiener was, heb ik 'n poosje iets met d'r gehad. En wie weet wat vannacht... Man, ik kan niet zeggen, dat ik me erg happy voel.

Kees: Zitten we in 't zelfde schuitje, (*doelt op ladder*) want, wat dacht je hiervan? (*trekt de deken iets terzijde*) Moet toch ook iets van vannacht zijn. Of niet soms?

Frank: Vensterluik en ladder, dat past ergens bij elkaar. Heb jij er dan soms ook iets mee te maken? (*is inmiddels z'n zakken aan 't bevoelen*)

Kees: Waarmee?

Frank: Weet ik ook niet. Maar eh, heb je niet 'n paar losse guldens voor me? Wil even 'n pakje sigaretten gaan trekken.

Kees: *(naar z'n beurs grijpend)* Momentje... *(vergeefs zoekend)* Waar heb ik dan nu... miljaar, ik ben m'n beurs kwijt!

Frank: *(om zich heen kijkend)* Hoe ziet ze er dan uit?

Kees: Dat weet je toch! Donkerbruin met rits en drukknop. Heb ik al vijftien jaar.

Frank: Is beslist uit je zak gevallen, toen je vannacht met Otto op 't buffet stond en jullie je broek hebben laten zakken.

Kees: *(onthutst)* Wat hebben wij?

Frank: Je broek laten zakken. Jullie hadden er met de waardin van de Blauwe Os om gewed, dat zij 't niet zou aandurven jullie je benen te scheren.

Kees: En? Hebben wij gewonnen?

Frank: Nee, zij.

Kees: *(grijpt naar z'n benen)* Daarom voelt 't onderlangs zo koud aan.

Suzan: *(op via midden)* Morge, de heren Stikkelbroek! *(Frank op z'n wang zoenend)* Hallo lieverd. Laat geworden vannacht, nietwaar. En hemeltje, pips dat je d'r uitziet!

Frank: *(is met stukjes en beetje zo gaan staan, dat hij 't vensterluik als 't ware afdekt)* Ha..hallo... Su..Suzan! La..laat zei je? En eh, hoe..hoe laat ben je dan weggegaan?

Suzan: *(hem ongelovig aanstarend)* Ga me nu niet vertellen, dat je dat niet meer weet!

Frank: Maar zeker weet ik dat! Alles weet ik nog! Heel precies zelfs, o ja!

Suzan: Aha. En hoe laat heb ik 't feest dan verlaten?

Frank: Dat zal zo tegen eh, ik denk rond half... nee nee, 't zou ook best al kwart voor geweest kunnen zijn.

Suzan: *(argwanend)* Zeg, waarom sta je hier zo raar te staan? *(wil achter 'm kijken, wat hij probeert te beletten)* Probeer je soms iets te verbergen?

Frank: N..niets, eh, n..niets belangrijks in elk geval. Niet de moeite waard.

Suzan: Nou, kun je 't me toch ook wel laten zien.

Frank: N..nee Sanneke, d..dat moet nog geheim blijven. 'n Kerstgeschenk voor ma, begrijp je?

Suzan: Hé zeg, sinds wanneer heb jij geheimen voor me? *(duwt 'm aan de kant)* Alsjeblieft zeg! Is dat even 'n raar kerstgeschenk! En dat luik komt me toch zo bekend voor zeg!

Frank: Bestaat niet Sanneke, want dat is 't luik van eh, van eh... o ja, precies, net als ik al zei, daar is 't van!

Kees: *(voor zich heen, honend)* Dat is pas 'n uitvlucht! Tjonge, tjonge!

Om er tranen van in de ogen te krijgen!

Suzan: Luister vriend, dit luik is van 't slaapkamerraam van Jenny!
(*scherp*) Frank Stikkelbroek, wat moet jij met 't vensterluik van m'n zus?

Kees: (*voor zich heen*) Kom, rond, laat je iets invallen!

Frank: W..weet je, d..dat zit zo. Wij wilden, of beter gezegd, pa wilde eh...

Kees: Hé hé makker! Wat wilde pa? Ik help je zo meteen 'n handje!

Frank: W..weet je, ik wilde eh...

Kees: Hij wilde jou komen bezoeken, Suzan, dat is toch logisch!

Frank: Precies, zo was 't! Ik wilde jou komen verrassen, Sanneke, en toen ben ik...

Kees: En toen heeft hij per vergissing 't verkeerde raam genomen, namelijk dat van Jenny. Zou immers iedereen kunnen gebeuren, nietwaar.

Frank: Moet je nagaan, ja, helemaal per vergissing 't verkeerde raam! Zou immers iedereen kunnen gebeuren, nietwaar. En toen heb ik eh...

Kees: Toen heeft hij 'n steen tegen de ruit gegooid, om Jenny wakker te krijgen, eh, om jou wakker te krijgen, omdat hij immers dacht, dat jij daar in bed lag.

Frank: Zo is 't gegaan, ja! Toen heb ik 'n steen tegen de ruit gegooid, om Jenny wakker te krijgen, eh, om jou wakker te krijgen, omdat hij dacht, eh, omdat ik dacht, dat jij daar in bed lag. En toen ben ik... dan is eh...

Suzan: (*scherp*) Allee, verder! Wat was dan?

Frank: Toen eh, toen is dat luik naar beneden komen donderen. En moet je nagaan zeg, ook nog precies op m'n kop! (*hand op z'n hoofd*) Hier, voel maar als je wilt, 'n buil van jewelste! En eh, omdat 't naar beneden viel, is 't nu stuk en zal pa 't repareren.

Kees: (*in zichzelf*) Zo'n kletsboek! Had ie zich toch wel iets beters kunnen laten invallen.

Suzan: Zo zo, dat luik is dus op je hoofd gevallen?

Frank: Zoals ik al zei, ja, precies op m'n hoofd!

Suzan: Ik vraag me in alle ernst af, of je niet zelf op je hoofd bent gevallen. Je denkt toch zeker niet, dat ik die fantasterij geloof? Zie je me soms voor zo zwakzinnig aan? Bedrogen heb je me! Bedrogen met m'n eigen tweelingzus! En dat zo kort voor ons trouwen!

Frank: Ze ziet toch ook precies zo uit als jij, tenminste, als ze d'r bril niet op heeft. En als 't dan ook nog donker is...

Suzan: (*huilend van woede*) Jij onbetrouwbaar sujet!

Kees: (*geeft Frank 'n por*) Hoe kun je ook zo'n onzin bij elkaar fantaseren! Geef haar tenminste 'n zakdoek en zeg iets aardigs tegen d'r!

Frank: Maar liefje toch! Er is toch haast niets... eh, toch helemaal niets

gebeurd en bovendien was pa er immers ook bij.

Kees: Hé zeg, ben je nu helemaal van de ratten besnuffeld?!

Suzan: En met zoiets loop je dan trouwplannen te maken!

Frank: *(in z'n broekzak graaiend)* Wacht Sanneke, hier heb je m'n zakdoek. *(drukt haar 'n damesslipje in d'r handen)* Kun je eens goed uithuilen en dan... *(stokt van ontzetting)*

Suzan: *(het slipje met grote ogen bekijkend, hem dan 'n kletsende oorvijs gevend)* Wil je me soms helemaal voor aap zetten, jij achterbakse kolerelijer! *(slaat 'm meermaals met 't slipje om z'n oren, gooit 't hem daarna naar z'n hoofd)* Trouwen wil meneer! O ja! Is de vraag alleen met wie! *(af midden)* Jij aartshuichelaar!

Kees: *(droog)* Dat was in elk geval goed raak!

Frank: *(met hand aan z'n wang, slipje oprapend en in z'n zak stekend)* Om de verdomme, dat voel je! Ik geloof, dat ze knettergek is geworden!

Kees: Als hier iemand knettergek is, ben jij 't toch wel! 't Kind zulke baarlijke nonsens te vertellen! En dan dat slipje! Waar heb je dát in godsnaam vandaan?

Frank: *(wanhopig)* Hoe moet "ik" dat nu weten? Ik heb geen flauw idee! Stel je voor, dat er vannacht toch iets ernstigs...

Johan: *(op midden in politie-uniform, dat wil zeggen, in dienstjasje en met dienstpjet op, maar de broek past er absoluut niet bij, in de hand houdt hij de afgebroken sport van een ladder)* Hallo, de mannen. Ook weer boven water? 't Was me anders 't nachtje wel! Tjonge zeg!

Kees: Vertel mij wat! Ik geloof, dat we op 't laatst allemaal onze bezinning zijn kwijtgeraakt.

Johan: Dat hoef je niet te geloven, want 't is een vaststaand feit. Maar eh, over kwijtraken gesproken: weet je ook, dat ik sinds gisteravond m'n zilveren snuifbakdoos mis?

Frank: Hoef je je geen zorgen om te maken. Er staan immers je initialen op, dus die heb je zo terug.

Johan: Laten we 't hopen. Maar eh, hebben jullie niet 'n slok voor me? Ik verga van de nadorst! *(Kees al op weg naar 'n wandrek)*

Frank: *(spottend)* Ho ho zeg, en is onze hoeder van 't gezag dan soms niet in dienst?

Johan: *(fles van Kees aannemend)* Dienst is dienst en bier is alcohol. *(neemt 'n ferme slok)* Vraag me alleen af, wie m'n snuifbakdoos gestolen mag hebben. En als ik de bandiet te pakken krijg, die me 'n dreun met 'n ladder verkocht heeft: de hemel zij 'm genadig!

Kees: *(stijf van schrik)* Ladder, zei je?

Johan: *(doet z'n pet af, gooit ze op de hoop houtkrullen en op z'n hoofd doelend)* Hier, achter op m'n knar, *(geeft 't met gekromde hand aan)*

zo'n joekel van 'n buil, zeg ik je! Duidelijk het resultaat van 'n klap met 'n ladder!

Kees: (*trekt 't half opengeslagen kleding weer vlug helemaal over de ladder*) Hoe eh, hoe kom je nu uitgerekend op 'n ladder?

Johan: Exact weet ik 't niet, of beter gezegd, ik weet helemaal niets meer. Maar toen ik vanmorgen wakker werd, deed m'n kop pijn zeg ik je! Ik voel, en wat denk je? Bloed aan m'n vingers! (*laat de afgebroken sport zien*) En dit hier lag naast me op de brits in de cel.

Frank: In de cel?

Johan: Als ik teveel gedronken heb, arresteer ik me altijd zelf en slaap op 't bureau in de cel. Is veiliger, dan wanneer ik in die toestand m'n vrouw onder ogen zou komen.

Kees: (*nerveus, op de sport doelend*) En eh, wat moet dat voorstellen?

Johan: Zie je 't dan niet? Dat is toch duidelijk de gebroken sport van 'n ladder! Van 'n ladder, zeg ik je, waarmee dat zwijnsjak me naar het hiernamaals heeft willen slaan! Maar als ik die onverlaat te pakken krijg, is ie nog niet jarig, dat vertel ik je!

Kees: (*benauwd*) En eh, wie was 't?

Johan: Die inbreker natuurlijk, wie anders?

Kees: Inbreker? Hoezo inbreker?

Johan: 't Kan immers niemand anders geweest zijn! Ik heb 'm toch zeker niet voor niets gevolgd!

Kees: Je hebt 'm dus achterna gezeten?

Johan: Logisch. Als ik dat niet gedaan had, zou hij ook geen kans gezien hebben me met die ladder op m'n hersens te timmeren! Zoiets noemt men in vaktermen: criminele reconstructie van een strafbaar delict.

Kees: En die heeft jou zomaar met die ladder over je bol geaaid?

Johan: Moet ie wel. Hoe zou ik anders (*wijst weer op z'n hoofd*) aan die beschadiging komen?

Kees: En dat weet je heel zeker?

Johan: Zowaar ik opperwachtmeester Johan Gelders heet! Voor de volle honderd procent zeker! Dat wil zeggen, ik kan me niet voorstellen hoe 't anders geweest zou kunnen zijn.

Kees: Dus in feite is 't eigenlijk maar 'n vermoeden.

Johan: Wat heet hier vermoeden? Ik deduceer en reconstrueer, dat is mijn job. En in 'n geval als dit, spreken de bewijzen gewoon voor zich. (*op sport doelend*) Hier, het corpus delicti! (*heeft inmiddels notitieblokje tevoorschijn gehaald en schrijft*) Stikkelbroek Kees, gehoord als getuige-deskundige in de zaak "poging tot doodslag van onbekend tegen J. Gelders". Is genoemd stuk hout aan te merken als onderdeel van 'n ladder?

Frank: 'n Kooklepel kun je 't in elk geval niet noemen. Dat zie zelfs "ik"

nog, ofschoon ik geen timmerman ben.

Johan: (*schrijvend*) Ik noteer: het moordwerktuig werd ondubbelzinnig als kooklepel, eh, herstel, als sport van 'n ladder, geïdentificeerd! (*tot Frank*) En als je nog 'n keer zulke onzin verkoopt, klaag ik je aan, wegens opzettelijke misleiding van 't hogere gezag, begrepen?! Zo, nu zijn we de dader al 'n stuk nader gekomen. Dat wordt, zelfs als ik 't voorzichtig inschat, op z'n minst vijf jaar tuchthuis!

Kees: (*zich achter 'n oor krabbend*) Vijf jaar, zei je? (*terloops uit 't raam kijkend*) Dat wil dus zeg... Hé, daar komt je vrouw aanzetten! Weet ze soms dat je hier bent?

Johan: (*geschrokken*) O hemeltje, nee zeg! Help me Kees, je moet me verbergen! Ik ben vannacht immers niet thuis geweest en als ze me te pakken krijgt, kun je 'n kist voor me timmeren.

Kees: (*grijpt 'n grote spaanplaat*) Kom, ga maar hier in de hoek staan en hou je gedeisd! (*zet de plaat voor 'm*) Zo ziet ze je niet!

Johan: Owee, als dat maar goed gaat!

Rita: (*kordaat op via midden, met 'n stok in d'r hand*) Waar is ie?

Frank: (*onschuldig*) Wie?

Rita: (*al zoekend*) Dat oud konijn van me! Zal zich hier wel ergens verstopt hebben!

Kees: (*tegen de spaanplaat leunend*) Johan bedoel je? Die heeft zich hier vandaag nog niet laten zien.

Rita: De hele nacht niet naar huis komen! De lamstraal! Het hele dorp heeft 't er al over, hoe hij vannacht de beest heeft uitgehangen! (*ziet de politiepet op de hoop houtkrullen*) Ah, hier ben je, jij akelig misbaksel! Maar ik zal je! (*slaat herhaaldelijk en woest toe*) Jij ontieliglijke nachtbraker! Drankwagen, dat je bent! Hier heb je je portie!

Frank: Hou op Rita, daar is ie niet! Spaar je krachten liever voor later.

Rita: (*in de hoop porrend*) O nee? Maar dat geeft niet! Was in elk geval 'n goede oefening, want krijgen zal ik 'm toch wel en dan gaat hij er ongenadig van lusten, de doerak!

Kees: Kom nou Rita, zou je nu niet eerst eens even Selma gedag zeggen? Ik weet zeker, dat jullie elkaar nog wel 't een en ander te vertellen zullen hebben.

Rita: En als je dat braakmiddel van me mocht tegenkomen, bereid 'm er dan maar alvast op voor, dat hij, als hij mij in de vingers komt, opnieuw in elkaar gezet zal moeten worden. (*af links*) Selma, heeft dat zuipkanon van jou zich gisteravond soms ook... (*af*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto